

עין משפט
גר מצודה
סא:

זא א מיר פיה מאל
 מחוסר כפרה ה' ב
 ויעשו מאל פסוהית ה'
 וז'
 זא ב מיר פיה מאל מידות
 הלכה ה' ועין שם ככת
 נראה שעולם הימות הרי כאלו:
 ב' מ' פיה מאל מחוסר
 כפרה ה' א:
 קא ד ה' ו שם פיה הלכה
 ב:
 קא ד מיר פיה מאל עונות
 ויעשו ה' ט:

זורה אור השלם

ו. ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אותו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם
הנספה לפני ה'

ויקרא די יג
2. ולקח הבהן מים האשם
ונתן הבהן על תנוף און
המטרה היקמית ועל כן
די היקמית ועל כן רגלו
היקמית:
3. וישחט את הכבש במקום
אשר ישחט את ההטאת
ואת העלה במקום הקרש
כי כחטאת האשם הוא
לכרן קרש קרשים הוא:
ויקרא די יג

רבינו חננאל

א"ר יוחנן אשם מצורע
שנשקף כמזל דקדוק
זכר המבטוח וזכר המלכות,
ר"ב דאמי ראי ויהי
אחיהל בשנים, יאמי
נביא [אשם אחר].
אצורו ר' שמעון דאמי
שקשקש כמזל שחיתו,
האם אתן לו הקהה, פי'
אשם של נזיק מן ארבע
מחטות על ארבע קדוה לא
שקשקש להציל מן השטתא,
שנאמי כי כהנאש אשם
אחר לזקן, ואקשיבתי וזכר
עליו דהו' יוחנן ר"ב דאמי
מי ניהא, וזקריב אתו
לשם. אשם אתו אחי וזל
לשם. קשקש. אהי ר"ב יוחנן
אשם מצורע ששחיתו לא
לישם א' שלא יזן מזל
זכר בדוהי ראי וזל
המבטוח וזכר זמנים
אצורו אשם תורן להבשר
א' המצורע, ואכר א' חסד
חזירי חיובמה דאמי וזל
אמי ראי וזל שנים, ושמי

וְשֵׁם מְצוּרֶת שִׁשְׁחָתוֹ שֶׁלֹא כִשְׁמוֹ.
דְּרִיזוֹן לָהֶן נִשְׁחַט לָשׁוֹן וְלֹא
יֵשׁ שִׁיךְ הֵבֵא אֶשֶׁת אֶחָד אֲמֵר רַחֲמָנָא
וְחִמְנָא וְרַחֲמָנָא לֹא מֵה שֶׁמֶן מִמֶּנּוּ כִּמְאֵן
יִרְסַת וְרַחֲמָנָא כֵּס מְלֻרֶע נִשְׁפָּךְ
וְקוֹדֵם מִתֵּן בְּהוֹנוֹת בָּזִט לִמְחֻלּוֹת
וְיֵשׁ וְכִי בְּלֻעֹר וְרַחֲמָנָא הֵבֵא דְמִי
וְגַם שֶׁנִּשְׁפָּךְ דְּמִי קוֹדֵם גַּמֵּר מִתְחַמְמִי
וְיֵשׁ כִּי הֵיכַל דְּפִלְגִי בְּמִתְחַמְמִי הַשְׁמֵן
לֹא כְּתִיב אֲחֵר הֵבֵא נִמִּי פִלְגִי בְּשִׁמְן
וְאֵשׁ אֲשֶׁר־גִּדְּכִיב אוֹתוֹ דִּשְׁמַע
אֲדָר וְיִשׁ לֹא פִלְגִי הֵיכַל מִבֵּית אֲחֵר
וְעִמָּא הִי כְּמוֹ שֶׁאֲפָרֵשׁ בְּסֻמּוֹן וּפְרִיךְ
אֲדָר אוֹתוֹ מִכֵּס וְכִי לִרְמִי וְיֵשׁ לְרִבִּי
בְּלֻעֹר וְרַחֲמָנָא לֹא הִיב לֵב לִנְחוּי
תַּחֲסִים וְהֵבֵא דְמִימִי תִּנְיָא כּוּסְפִיָּה
וְיֵשׁ מִדְּקִמִּי אֵשׁ שֶׁשְׁחָטוּ שָׁלָה לְשִׁמִּי
הֵבֵא כּוּלִי עֲלֵמָא מְעוֹד אֵלֶּה מֵהֵבֵא
הֵבֵא אֲחֵר מִדְּמִי מִן הֲבִהוֹנוֹת לְרִיךְ
אֵשׁ אֲחֵר לְהַשְׁכִּיר וְלִנְחָא אֲשֶׁר־גִּ
מִבֵּית אוֹתוֹ אֵיכָא מֵאֵן דְּאֲמֵר מִבֵּית
אֵשׁ אֲחֵר וְתִיבֵיהּ וְהֵבֵא רִבִּי יוֹחָנָן
פִּיחֵר קֶאֱמֵר לְעִיל דְּעִעֲמָא דְרִבִּי
בְּלֻעֹר וְרַחֲמָנָא גַּלִּי פִר וְיֵשׁ־מֵשׁ
יִשְׁרִי אֶחָד אֲמֵר רַחֲמָנָא וְהֵבֵא
אֵל מִינֵי לְמִידֶרֶשׁ הֵיכַל מֵאִי טַעֲמִייהוּ
וְיֵשׁ מִכֵּס גַּמְרִי כִי הֵיכַל הֵבֵא
כֵּס כְּמוֹ מִינֵי מִתְחַטֵּב גַּלִּי נֵן קֶרֶף
מִקִּיס שֶׁפֶקֶם מִתְחִיל הֵיכַל נִמִּי בִּין
בְּלוֹב שְׁמֵן בִּין בָּזָשׁ:

יָרַד מְמוּרַת בְּשֵׁלָא צִרְדָּה הָעֵבֶרֶת
תַּעֲרָה בַּפֶּקֶד שְׁלֵמָה מִיָּוִן
יָרַד מִן הַיָּם בְּרֵשׁ הַיָּרֵךְ מִן
יָמָא אֵין לִרְרִי וּבִשְׁלָא לִרְרִי וּמַהֲלֹת
פְּרוּת הֹאֵל כִּי הִיא לְדִידִים שְׁאִין
וּבִיחֻת לְאִפְלִינֹו אֲבִי וּרְבָא בְּפִקִּי
וְדִירִים (דף ה' ה:) וּבִפְקֵה בְּחֵלֵל דְּמִוּר
וְפִקִּי (פ' סג.) הַפְּסֹו לְמִוּר וּכְן בְּפִקִּי
וְטִוּרֹו (דף ג' ה:) בְּפִלְגֵּמָה דְּרִב הֹאֵל
(וּרְבָה) וְרַב חֲסֵדָא דְּכִרָּה שְׁעוּשָׁה
וְתַמָּה נְבִילָה וְעִרְסִיפָה פְּלִינִי בְּעִרְסִיפָה
וְאִינֵה חִיָּה וּבִפְקֵה דְּמִוּרֹה
וְפִקִּי (דף א') אִיפְכָּל וּבִשְׁלָא רְנוּת
שִׁסְ"ס" וְהֵם כְּמוֹ אִיכָּל לְאִמְרִי:
וְהָא תַּנְיִינָה בְּעֻמְצֹו שֶׁל בְּהֵן בְּרִישׁ
פֶּקֶד חִזְרוּ מִקּוּמָן (וְחִזְקִי דף מ')
וְרִישׁ רִשָּׁי דְּמִיבִי אֲנֵעֵי שֶׁל שְׁמוֹ

לפי דם מיניה ואין זה אלא כמו למד
הא בעיה היא החס סוף דבר הלמד
לפניה בעצמו של בהן. ואמ"ר
משה ולא דרשין הכי כי לומר
אלא משה דוקא טובא תמידי בעיני
זינו למידרש ויהיו לא דרשין להו
דרש רש"י לדינא מעולת סני בגיור
בעיה היא בפרק חזרו מקומן (דמס
ההא דהטא הלמוד בגיורא שיה
הס מזורע ואומר ריב"א כיון דבלא
טא מהיקשא דזות התורה דלא
הס דף 110: מה עולה טעמה כלי
למי ציור מהי וכו' וכיון דהיה
למי שיה ממא דכתיב בגופא ויפני
דבר הלמד בג"ש חזר ומלמד ביקש
דעת ובלאו גיורא שיה לא סגי לה
מי למילך אשם מחטא הקשה
מאל כשר בפרק ב' דזבחים ודף

הוא ריב"א מאי קא מדמי
ה לבעלים כלל לשם חובה
נמו לעיל חטאת אחד אמר
ייתיה דמי על כן נראה לו

אשם מצורע ששחט
למחלוקת ר' מאיר ור'
מאיר דאמר יביא אחר
נמו יביא אחר וישחוט
שומרים ממקום שפ'
הבא אין לו תקנה מת'
יאותו כתיב קשיא תנ'
אשם מצורע ששחט
שלא נתן מדמו לגבי'
לגבי מזבח וטעון נספ'
להכשירו ורב חסדא א'
ואין לו תקנה ותני תנ'
אין ידועתניא נידר ממז'
העברת תער יב"ב
העברת תער וא"ר א'
שמאי צריך צורף ואין
פירת דאמר רבי פרת
אמרו דבר אחד בית
אלעזר ידועתניא א'
אין לו טהרה עולמית
על מקומו ויצא רבי
על של שמאל יצא
מדם האשם יכול בכל
בעצמו של כהן יאף
יכול אף למזבח כן ית'
אמר מה טעאת מעונה
הוא ידועתניא אהא א'
כהנים מקבילים את
בבלי ידוע שקבל בבכ'
וזה שקיבל ביד בא ל'
התם וכולן מטמאין
אבית הדשן דברי ר'
אומרים אין מטמאין
אבית הדשן אלא הא'
כפרה בעא מניה ר'
שעירים משלח א"ל וכו'

תמוס מן המפורס דאי נין
עין אב חסר ומלמד בדיקס:
עני תעמא גמי תמי וקח
אש גמי הוה לן למימר הדי
אש אכסד ושעירי ופיין דלא
מה חטא שעינה בדי.
שז דקסה קסח ומימה
(ג.) אי דבר הלמד בגיורה
גורה תלמד אולין ומיפסות
ורחת ומלומדת בדיקס על
גיורה שז הוה נפקא לן
אש אילימא מרק בנבי
הא יליף אס קן הוה לא
שפיר אש מן חטא ולמ"ד
י"מ אטטרין ביקס לשאר
הוה ביקס מדיקס ולא
ירצב"א לרש' דסבר ורק
דס"ל כהוה ציח אצט
ואמאי

הוציאו לו פרק חמישי יומא

אשם מלורע ששחטו שלא
ואמר מר (ונחיס דף ב.) כל
שלא עלו לבעלים לשם חזו
ר"מ ורבי אלעזר יש לנו לל

י' שלא לשמו באנו
אלעזר ור' שמעון ר'
ויתחיל בתחילה הכא
ולר' אלעזר ור' שמעון
קמ' משום הוא מתחיל
וי' ליה רב חסדא והא
י' כוותיה דרבי יוחנן
לשמו ור' אלעזר
בהנאות הרי זה עולה
ים וצריך אשם אחר
מר לך מאי צריך צריך
צריך ואין לו תקנה
ש"ב כ"ש אומרים צריך
אומרים אין צריך
בינא כשאומרים ב'ת'
לו תקנה ופליגא דר'
לית שמאי ורבי אלעזר
שמאי הא דאמרן רבי
לו בזה יד ובוהן רגל
רבי אלעזר אומר נותן
שמעון אומר אם נתן
נתנו רבנן זולתך
ת"ל ונתן מה נתינה
קיהה בעצמו של כהן
כ"י כחטאת האשם
כלי האף אשם מעון
מר אשם מצורע שני
למו אחד ביד ואחד
בא לו אצל מזבח
אצל מצורע ואן תנן
ים בנגדים ונשרפין
ור' שמעון וחכמים
בנגדים ואין נשרפין
חרון הואיל וגמר בו
כא מרב נחמן כמה
עדרו משלה אמר לו
וכי

לִּכְךָ נֶאֱמָר בְּכִי מִחֲטָאתִי
דְּמִים וְחִמּוּרִים אֶף זֶה עֲשׂוּן
הַמּוֹחַב לֹא יִתְקַבֵּל כְּבִי מִלִּי
עֲשׂוּנֵה לִּי לְקַבֵּל דָּמָה דְּכִי
דְּחַטְהֵי הַחֲסִידִים לְעוֹלָם וּלְנֶחֱמָה
וְיֵשׁ בְּחִינָתָם (שְׂמַח) וְיֵשׁ
אֶשׁ מְאֹדָּה מֵאֶשׁ דִּילָא לִּי
יִמִּינֵה הוֹלֵךְ לְחִצְרוֹ לִי
מֵעַתָּה יְנִידִים. כֹּל הַפְּרִים
הַזֶּה אֶחָד כְּפֶרֶס וְזוֹ הַכִּזְבִּי
וְשֶׁפֶךְ הַדָּם וְהִכָּה שְׁלִישִׁי
מִחֲטָאת אֲרִיִּת הַדֶּשֶׁן וּמִמֶּנּוּ
(יִקְרָא טו) וְחַט פֶּדַה הַחֲסִיד
דְּמִים וְגו' וְשֶׁפֶךְ אֶחָד
מִשְׁלֵחַ. אֵל שֶׁ נֶאֱמָר כִּי
לְהִיבֵא שֵׁם וְלִהְיֹת עֲלֵיהֶן
וְשֶׁפֶךְ הַדָּם וְהוֹלֵךְ עוֹד
שֶׁל שֵׁם מִחֲטָאת הַמּוֹחַב
וְזוֹת: וְכִי עֲדָרוּ מִשְׁלֵחַ.

ו. כגון לשם עולה או לשם שלמים
חיים שנשחטו שלא לשמן כשרין אלא
באנו. לדבר זה לתוך מחלוקתן של
שכסם שחולקין בזה כך חולקין בזה:

לר"ם. דאמר עבודה שלא גמורה
היא היא כמו שאינה אף וזו היא
כלי גמורה שהרי לא עלתה לא
זוכה אלא א"פ שנתן ממנו לזהבות
הרי היא כמו שאינה ויציא אשם
ומתקום שפקק משם הוא מחיל.
האם לא אמר במאן דליא דמיא
הכא נמי תשיבא היא וליא אפטר
לגומרה בחדא דהא כתיב (ויקרא ד)
בשם אחד אשם אשם אחד אמרתי
ועל ואלא שמי אשמות והכא ליכא
לדמיו דמחירין לעלוי חיטוי אחד
אמרתי כי כיו הלכך אין לו תקנה:
והא אותו כפי. והקריב אותו
לאשם אותו שהוקף עם הלוג ואלא
אחר ואפי' לר"ם נמי אין לו תקנה:
תניא דכופים דרבי יוחנן. דליכא
הא לטוב לאכול בקדשים: ופני סנא
בזמניה וכי יש תנאים שונים
לר"ם דאמר שאלן לו תקנה: ופי
העברת סנא. ביום מלאת חמין מור
דמכריב (במזכר ו) תמר לא יעבור
על ראשו עד מלאת אכל ביום מלאת
וגלגל בתער חס אין לו שיער וקמי
פדן: והאמר רבי אביןא דאמר
הא דרבי אביןא אדר' פדן
אלו רבי פדן דר' רש' לו תקנה
אקמר שיעבידנו על מקום השיער
לאפי' דמכריב (ס) וגלגל המור לא בעינן
קרא דמכריב הינא דלא אפטר:
קרא לו עברה עובדים. בעינן קרא
דמכריב ופליגי (א) בנזהרין בפרק
נגמר הדין: ולקם. באשם מזורע
מכריב ולקח הסכן מדם האשם וכל
לקיחה האמורה דסם חקף לשחיטה
שון קבלה היא: יכול אף למוכה
דקיימא כל אשם מזורע טעון
ממתן דמים לגבי מוכה כשאר אשמות
זה דבר שהיה בכלל ויאל לידון
דבר החדש והמזריב קל הכתוב
לגלגל המור בפי' דבימות (ד) (ד)

זה הוא לכן מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים יכול אף דם הניתן על החטאת הנשקף הוא לכן: **מה חטאת** ונתנה נשקף לן בהיקשא (וזהו דף טו:)
והוא ואלהם ובעולם ושבכלמים כמבי
י מביא דגמר חטאת גמר אינו אלא
דבר החדש צנכן יד וצנכן רגל ואין
בהיקשא דכחטאת הנשי: **ויבולן**
שעירים השונים במשנתם גבי נשקף
די שר לפרכת וגמר מתנות הפרכת
עית המזבח כולן נשרפין חוץ לשלש
בגדים העוסקין בשריפתן דכמבי
את שעיר החטאת אשר הוצא את
צבדיו (3) צמים: **כמה** (שעירים)
לאחר גומר מתנות פנים והורץ
וט את של שם ונתן מתנות הפרוכה
א שנים ולהגריל עליהן ושחט את
כאן שלשם שעיר עזאל משלשה
הזקיק הכחוש לשלח אלא אחד:
וי

נעשין כגדי וזב כחזין, חור: (זו דודת מלכות)
 יצאו לה מעבני לה נחמיה משרתין לקחן ויבדד יצאו
 לה חזיר: נחמיה דלחסי עשירי מעבני אלה אלה
 נכני וזל לא מן, לומר דהוא קרא ליל נחמיה
 כעבודת לא קא חזיר, וזית משיב חזקת
 ויחל עשירי נעמיה החסידה כסלמה ונעמיה
 ויחל נעמיה עשירי נחמיה וזל נאמר דה עשירי
 ספר זה חזק עשירי וזל נעמיה, חור: חור: חור:
 חזק חור קרא לה זל וזל חור נעמיה נעמיה

מסורת הש"ס

(א) מנחות ה. ג. (ב) וברכות
 טו: וש"נ. (ג) נזיר מז: פ"ט
 תוספ' נזיר פ"א. (ד) וז"ל
 דמקן. (ה) סנהדרין מז: פת.
 נזיר מז: נמנים פ"ד ח"ט.
 (ו) ונחשים מז: (ז) שם.
 (ח) תוספתא פ"ג ה"ד.
 (ט) וז"ל ירמיה' (י) ויע' ח"ט.
 מנחות נח: ד"ה ולחם פ"א.
 (כ) [דף נ"א.] (ל) ונחשים
 דף מז:.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אין לו טערה
 כי' ופליגי בה גמ'הדרין:
 (ב) ד"ה ומוין כי' והשוקף
 אותם יכנס בגליו ורחץ את
 בשורו צמיס:

הגדות הגר"א

[א] גם' חנן החם. צ"ל ת"ר:
(יכ"ה ג"ה ת"ר)

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ימים

[illegible]

זור ור' שמעון שאמרו השני מתחיל ואמר כי כדם השני מתחיל בהזאות מה שאין כן בשעיר המשתלח.

סמוך היא אלינא דרבי יהודה ולא איש
ועוד כי שם היתה החשיה פקולה אם
ול מנחם ולא דם הפך ושם שער אחר
יהא בין שבתחיל לעשות מתנות הדם כי
היה חדר חלל נסח ולאחריו כ"ב צ"ל

Journal of Management Education 30(6)p. 789-804

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones